

Sygn. akt VII U 684/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. w Warszawie

sprawy B. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 30 maja 2017 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 684/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., decyzją z dnia 30 maja 2017 r., znak: (...), odmówił ubezpieczonej B. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U z 2016 r. poz. 1940). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczona udowodniła 28 lat, 8 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych, Jednocześnie organ rentowy podał, że jako uzupełniające do ogólnego stażu pracy zostały doliczone okresy przebywania przez ubezpieczoną na urlopie wychowawczym w łącznym wymiarze 5 lat, 3 miesięcy i 3 dni. Zdaniem organu rentowego powyższe okoliczności uzasadniają brak podstaw do przyznania na rzecz ubezpieczonej prawa do świadczenia przedemerytalnego (decyzja z dnia 30 maja 2017 r., znak: (...), k. 71, tom III a.r.).

Odwołanie od decyzji z dnia 30 maja 2017 r., znak: (...), złożyła ubezpieczona **B. K.**, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. Ubezpieczona zakwestionowała zasadność odmowy przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego wobec przedłożonych przez nią dokumentów z poszczególnych okresów zatrudnienia. Nadmieniła, że organ rentowy do okresów składkowych nie zaliczył okresów przebywania przez nią na urlopiach wychowawczych pomimo przedłożenia przez nią w tym zakresie stosownego zaświadczenia lekarskiego (odwołanie z dnia 7 czerwca 2017 r. k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 czerwca 2017 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy

podkreślił, iż zgodnie z treścią art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1940) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r., poz. 645), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778) i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn. Ponadto, zgodnie z ust. 3 tego artykułu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nie przekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6- miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczona udowodniła 28 lat, 8 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych, Jednocześnie organ rentowy podał, że jako uzupełniające do ogólnego stażu pracy zostały doliczone okresy przebywania przez ubezpieczoną na urlopie wychowawczym w łącznym wymiarze 5 lat, 3 miesięcy i 3 dni. Na tej podstawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej prawa do dochodzonego świadczenia (odpowiedź na odwołanie z dnia 29 września 2016 r. k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. K., urodzona w dniu (...), w dniu 29 marca 2017 r. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego, załączając do niego wymagane prawem dokumenty (wniosek z dnia 29 marca 2017 r. wraz z załącznikami k. 7-21, tom III a.r.).

W okresie od dnia 10 marca 2016 r. do dnia 10 września 2016 r. ubezpieczona była zatrudniona w (...) s.c. (...) z siedzibą w B. w wymiarze pełnego etatu . W okresie ww. zatrudnienia ubezpieczona wykonywała pracę, polegającą na pozyskiwaniu klientów i tworzeniu baz danych. Powyższy stosunek pracy ustał w wyniku jego rozwiązania zgodnie z treścią art. 36 k.p. z powodu likwidacji stanowiska pracy. W okresach od dnia 24 stycznia 2003 r. do dnia 31 marca 2005 r., od dnia 23 czerwca 2006 r. do dnia 6 lutego 2007 r. oraz od dnia 7 grudnia 2015 r. do dnia 9

marca 2016 r. ubezpieczona była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. z prawem do zasiłku, który pobrała w następujących wysokościach: w 2006 r. za okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. w kwocie 3.837,00 zł, w 2015 r. za okres od dnia 7 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w kwocie 831,10 zł oraz w 2016 r. za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 9 marca 2016 r. w kwocie 2.265,50 zł. Ponadto ubezpieczona pozostawała zarejestrowana także w ww. Urzędzie Pracy od dnia 16 września 2016 r. do dnia 13 czerwca 2017 r. w charakterze osoby bezrobotnej z prawem do zasiłku w wysokości 120%. W trakcie zarejestrowania, jako osoba bezrobotna ubezpieczona nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (świadcstwo pracy z dnia 10 września 2016 r. k. 11-16, rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z dnia 9 sierpnia 2016 r. k. 17, zaświadczenie z dnia 20 marca 2017 r. k. 19-20, zaświadczenie z dnia 20 marca 2017 r. k. 21, tom III a.r.).

W toku postępowania przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawczyni wykazała 28 lat, 8 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Jednocześnie, jako okresy uzupełniające, a zarazem nieskładkowe do ogólnego stażu pracy organ rentowy doliczył ubezpieczonej okresy przebywania przez nią na urlopie wychowawczym w łącznym wymiarze 5 lat, 3 miesięcy i 3 dni (bezsporne).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., decyzją z dnia 30 maja 2017 r., znak: (...), odmówił ubezpieczonej B. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U z 2016 r. poz. 1940). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczona udowodniła 28 lat, 8 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych, Jednocześnie organ rentowy podał, że jako uzupełniające do ogólnego stażu pracy zostały doliczone okresy przebywania przez ubezpieczoną na urlopie wychowawczym w łącznym wymiarze 5 lat, 3 miesięcy i 3 dni. Zdaniem organu rentowego powyższe okoliczności uzasadniają brak podstaw do przyznania na rzecz ubezpieczonej prawa do świadczenia przedemerytalnego (decyzja z dnia 30 maja 2017 r., znak: (...), k. 71, tom III a.r.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, ubezpieczona złożyła odwołanie do tut. Sądu inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 7 czerwca 2017 r. k. 2 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 30 maja 2017 r., znak: (...) jest niezasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się do oceny, czy odwołująca spełnia warunki do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1940). Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Z kolei przepis art. 2 ust. 3 powoływanej ustawy stanowi, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu

ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, a także złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6 – miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż na dzień złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne wnioskodawczyni przez okres 6 miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych, w dalszym ciągu była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, a w okresie pobierania zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zaś wniosek o świadczenie przedemerytalne złożyła w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (k. 1-6, k. 21, tom III a.r.). Kwestią istotną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było natomiast ustalenie, czy wnioskodawczyni spełnia pozostałe warunki, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, uprawniające do przyznania przedmiotowego świadczenia, a w tym czy B. K. legitymuje się 30-letnim okresem ubezpieczeniowym.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się zatem do ustalenia, czy ubezpieczona przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego na podstawie cytowanego powyżej art.2 ust.1 pkt.5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, a co za tym idzie, czy na dzień rozwiązania stosunku z przyczyn dotyczących zakładu pracy (likwidacja stanowiska), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, udowodniła okres uprawniający do emerytury w wymiarze co najmniej 30 lat. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ubezpieczona nie spełnia powyższego warunku, albowiem na dzień rozwiązania stosunku pracy udowodniła łącznie jedynie 28 lat, 8 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wprawdzie ubezpieczona udokumentowała 17 lat, 6 miesięcy i 26 dni okresów składkowych oraz 7 lat, 4 miesiące i 17 dni okresów nieskładkowych, jednak te ostatnie podlegają ograniczeniu do wysokości 1/3 okresów składkowych, co wynika z art.5 ust.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U z 2017 r. poz. 1383 ze zm.).

Zgodnie bowiem z art.2 ust.2 powołanej powyżej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust.1 uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art.5 -7 ustawy emerytalnej. Nie ulega wątpliwości, że organ rentowy prawidłowo ustalił staż pracy ubezpieczonej w odniesieniu do możliwości nabycia przez nią prawa do świadczenia przedemerytalnego stosując przepisy wskazane powyżej. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że ubezpieczona nie spełnia ustawowych warunków do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Zajmując takie stanowisko, Sąd Okręgowy na podstawie powołanych uprzednio przepisów, z mocy art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)